

КАРТИНКА

Безъ всѣкакви подправки и фантазии
животътъ си тече, тече, тече,
а слънцето, безъ свѣнь и безнаказано,
разлива жаръ и яростно пече.

Отъ жега потъ се стича по брадата ми
и гледамъ какъ срѣдъ огнената пещъ
на тѣзъ години болни и разклатени
разстапямъ се горкиятъ като свѣщъ.

Вървя и мисля колко за разхлаждане:
за Северния полюсъ и за Шмидтъ,
но спъвамъ се — навѣрно отъ преяждане,
и падамъ съ носъ отъ плочитѣ разбитъ. . .

Изправямъ се следъ туй си злополучие
и тръгвамъ съ пламнало отъ ядъ лице,
следъ менъ вървятъ две дами съ тлъсти кучета
и гледатъ и се смѣятъ отъ сърдце.